

pareikštas ieškinys, pagrindinių interesų centras taip pat yra pasta-rojoje valstybėje. Siekiant paneigti prezumpciją, pagal kurią ši vieta yra registruotos buveinės vietoje, būtina, jog bendrai įvertinus visus reikšmingus duomenis būtų galima nustatyti taip, kad tai galėtų patikrinti trečiosios šalys, jog bendrovės, kuriai pareikštas ieškinys siekiant ją įtraukti į bylą, faktinė valdymo ir kontrolės vieta yra valstybėje narėje, kur pradėta pirminė bankroto byla.

(¹) OL C 161, 2010 6 19.

2011 m. gruodžio 15 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje (Högsta förvaltningsdomstolen (anksčiau Regeringsrätten) (Švedija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Försäkringskassan prieš Elisabeth Bergström

(Byla C-257/10) (¹)

(Migruojantys darbuotojai — Socialinė apsauga — Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimas dėl laisvo asmenų judėjimo — Reglamentas (EEB) Nr. 1408/71 — Valstybės narės pilietis, profesinę veiklą vykdamas Šveicarijoje — Grįžimas į savo kilmės šalį)

(2012/C 39/05)

Proceso kalba: švedų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Högsta förvaltningsdomstolen (anksčiau Regeringsrätten)

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Försäkringskassan

Atsakovė: Elisabeth Bergström

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Högsta förvaltningsdomstolen (anksčiau Regeringsrätten) — 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje (OL L 149, p. 2; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 1 t., p. 35), iš dalies pakeisto 1989 m. spalio 30 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 3427/89 (OL L 331, p. 1) ir Europos Bendrijos bei jos valstybių narių ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl laisvo asmenų judėjimo (OL L 114, p. 6), 3 straipsnio 1 dalies aiškinimas — Teisė į motinystės (tėvystės) pašalpas (föräldrapenning) — Nacionalinės teisės nuostatos, pagal kurias teisė į didesnę išmoką šeimai nei garantuojama įgyjama, tik įgijus nustatytos trukmės sveikatos draudimo laikotarpį — Išmokos šeimai suma, nustatyta atsižvelgiant į šioje valstybėje narėje gautas pajamas iš

profesinės veiklos — Asmuo, gyvenantis valstybėje narėje (Šveicarijoje), tačiau visą draudimo laikotarpį, kuriuo remiantis nustatoma didesnė išmokos šeimai suma, įgijęs pagal kitos valstybės (Šveicarijos) sveikatos draudimo sistemą

Rezoliucinė dalis

1. Pagal 1999 m. birželio 21 d. Liuksemburge pasirašyto Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl laisvo asmenų judėjimo susitarimo 8 straipsnio c punktą ir 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje, iš dalies pakeisto 2001 m. birželio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1386/2001, 72 straipsnį tuo atveju, jei valstybės narės teisės aktais pagrindinėje byloje nagrinėjamos šeimos išmokos siejamos su draudimo, darbo pagal darbo sutartį ar savarankiško darbo laikotarpiais, kompetentinga šios valstybės narės institucija šiuo tikslu privalo atsižvelgti į šiuos laikotarpius, kurie visi įgyti Šveicarijos Konfederacijos teritorijoje.
2. Minėto susitarimo 8 straipsnio a punktas ir Reglamento Nr. 1408/71, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 1386/2001, 3 straipsnio 1 dalis, 23 straipsnio 1 ir 2 dalys, 72 straipsnis bei VI priedo N skirsnio 1 punktas turi būti aiškinami taip, kad tuo atveju, jei pagrindinėje byloje nagrinėjamos išmokos šeimai dydis turi būti nustatomas vadovaujantis sveikatos draudimo taisyklėmis, šis dydis asmeniui, kuris įgijo visus reikalingus šiai išmokai apskaičiuoti darbo laikotarpius kitos susitariančiosios šalies teritorijoje, turi būti apskaičiuojamas atsižvelgiant į asmens, turinčio panašią patirtį bei profesinę kvalifikaciją, ir kuris vykdo panašią veiklą valstybės narės, kurioje yra prašoma ši išmoka, teritorijoje, gaunamas pajamas.

(¹) OL C 195, 2010 7 17.

2011 m. gruodžio 15 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas byloje (Hof van Cassatie van België (Belgija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) J Jan Voogsgeerd prieš Navimer SA

(Byla C-384/10) (¹)

(Romos konvencija dėl sutartinės prievolės taikytinos teisės — Darbo sutartis — Šalių pasirinkimas — Teisės, taikytinos nesant šalių pasirinkimo, privalomos normos — Šios teisės nustatymas — Darbuotojas, dirbantis keliose susitariančiose valstybėse)

(2012/C 39/06)

Proceso kalba: olandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Hof van Cassatie van België

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Jan Voogsgeerd

Atsakovė: Navimer SA

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Hof van Cassatie van België — Konvencijos dėl sutartinės prievolės taikytinos teisės, pasirašytos Romoje 1980 m. birželio 19 d. (OL L 226, 1980, p. 1), 6 straipsnio 2 dalies b punkto išaiškinimas — Nesant pasirinkimo taikoma teisė — Darbo sutartis — Darbuotojas, paprastai dirbantis ne vienoje šalyje — Vyriausiasis laivo mechanikas.

Rezoliucinė dalis

1. Konvencijos dėl sutartinės prievolės taikytinos teisės, pateiktos pasirašyti 1980 m. birželio 19 d. Romoje, 6 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad bylą nagrinėjantis nacionalinis teismas visų pirma turi nustatyti, ar valstybė, kurioje darbuotojas, vykdydamas sutartį, paprastai dirba, yra valstybė, kurioje arba iš kurios, atsižvelgiant į visas tą darbą apibūdinančias aplinkybes, darbuotojas faktiškai vykdo pagrindinius įsipareigojimus darbdaviui.
2. Jei prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nuspręstų, kad negali priimti sprendimo nagrinėjamoje byloje pagal minėtos konvencijos 6 straipsnio 2 dalies a punktą, Romos konvencijos 6 straipsnio 2 dalies b punktą reikia aiškinti taip:
 - sąvoką „darbdavio verslo vieta“ reikia suprasti tik kaip verslo vietą, kur darbuotojas buvo įdarbintas, o ne vietą, kur jis faktiškai dirba,
 - teisinio subjektiškumo turėjimas nėra reikalavimas, kurį turi atitikti darbdavio verslo vieta, kaip ji suprantama pagal šią nuostatą,
 - kitos įmonės, su kuria įmonė, formaliai nurodyta kaip darbdavė, turi santykių, verslo vieta gali būti laikoma „verslo vieta“, jei objektyvūs duomenys leidžia nustatyti, kad reali padėtis skiriasi nuo tos, kuri nurodyta sutartyje, net jei įgaliojimai duoti nurodymus tai kitai įmonei formaliai nebuvo perleisti.

2011 m. gruodžio 15 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas byloje (*Bundesfinanzhof* (Vokietija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) *Hauptzollamt Hamburg-Hafen prieš Afasia Knits Deutschland GmbH*

(Byla C-409/10) ⁽¹⁾

(Bendra prekybos politika — Afrikos, Karibų jūros ir Ramiojo vandenyno valstybių (AKR) kilmės produktų importo preferencinis režimas — Per Europos Kovos su sukčiavimų tarnybos (OLAF) tyrimą eksportuojančioje AKR valstybėje nustatyti pažeidimai — Paskesnis importo muito išreikalavimas)

(2012/C 39/07)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas*Bundesfinanzhof***Šalys pagrindinėje byloje**

Ieškovė: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Atsakovė: Afasia Knits Deutschland GmbH

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — *Bundesfinanzhof* — Partnerystės susitarimo tarp Afrikos, Karibų jūros bei Ramiojo vandenyno grupės valstybių ir Europos bendrijos bei jos valstybių narių, pasirašyto 2000 m. birželio 23 d. Kotonu (OL L 317, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 35 t., p. 3) 1 protokolo dėl sąvokos „produktų kilmė“ apibrėžimo ir administracinio bendradarbiavimo metodų 32 straipsnio bei 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą (OL L 302, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 4 t., p. 307), 220 straipsnio 2 dalies b punkto išaiškinimas — Kinijoje pagamintos tekstilės eksportas iš Jamaikos į Europos Sąjungą — OLAF, o ne eksportuojančios valstybės muitinės institucijų, kaip numatyta minėtame 1 protokole, atliktas paskesnis kilmės įrodymų patikrinimas — Galimų importuotojo teisėtų lūkesčių apsauga.

Rezoliucinė dalis

1. 2000 m. birželio 23 d. Kotonu pasirašyto Partnerystės susitarimo tarp Afrikos, Karibų jūros ir Ramiojo vandenyno grupės valstybių bei Europos bendrijos ir jos valstybių narių, kuris Bendrijos vardu buvo patvirtintas 2002 m. gruodžio 19 d. Tarybos sprendimu 2003/159/EB, V priedo 1 protokolo 32 straipsnis aiškintinas taip, kad rezultatai, gauti per paskesnę patikrą, skirtą įrodyti AKR valstybės išduotuose EUR.1 sertifikatuose nurodytą prekių kilmę ir kurių iš esmės sudarė Komisijos, konkrečiau kalbant, OLAF, atliktas tyrimas šioje valstybėje jos kvietimu, saisto valstybės narės, į kurią importuotos prekės, institucijas, jeigu šios institucijos yra gavusios dokumentą, kuriame aiškiai pripažįstama, kad ši AKR valstybė šiuos rezultatus prilygina savo pačios rezultatams, o tai turi įvertinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

⁽¹⁾ OL C 317, 2010 11 20.